

עין משפט
גור מוצה

כ:

המביא גט פרק שני גיטין

מסורת הש"ס

גה א מ"י מיט מהל' כלי
התקנה הלכה ב סנה
עין קנה:
גו ב מ"י מיט סנהכות
גירושין מהל' טו סנה
עין ג' טו"ש ארבע ט'
קנה ספק ח:
גו ג מ"י שם טו"ש
ארבע שם ספק ח
כ"ג:
גה ד מ"י שם מהל' די
קנה שם טו"ש
מהל' טו"ש קנה ספק ח:
ג' ה טו"ש מ"י קנה:
ג' ו ז ח מ"י מ"ד מהל'
גירושין מהל' ד סנה שם
טו"ש ארבע ט' קנה
ספק ח:
סא ט מ"י שם וטו"ש
מהל' טו"ש וטען
ה' א ה סנה עין לה
טו"ש שם טו"ש מ"י
ס' מ' סנה כה' מ"י
קנה ספק ח:

התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו. אע"ג דכתבו על איסורי הנאה כשר היינו משום דיהיב לה מיהא כל הגט אבל הכא לא יהיב לה אלא גמורת פרעון: על מנת שתהורי כי הנייר מגורשת. בפרק מי שאלחו (לקמן דף עה.) קבעי מ"ש רישא ומ"ש סופא ומפרש לשון אחד משום דסיפא היו מנאי ומעשה בדבר אחד והיו מנאי בעל ומעשה קיים דקסבר ההוא לינשא דלומר ע"מ לאו כאלמר מעכשיו דמי ואין גט יכול לחול עד שתהורי וזו א"א להגדרש שאין הגט יורה הילכן אע"פ שלא המזירתו מגורשת ודכא דקאמר בפ"ק דקידושין (דף ו:) הילך אחריו זה נמנה ע"מ שתהורי לי החזיר יא כ"י לא סבר כההוא לינשא אלא רצה לטעמיה דמפרש בפ"י מי שאלחו משום דהוי מעשה קודם למנאי ואע"ג דכהיא דאחריו נמי מעשה קודם למנאי לא דק רצה במילתיה למינקט התנאי כמו שז"ך להמנות ולהוא לינשא דמפרש נמי שאלחו (לקמן עה.) משום דכל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי לא היו גט אלא אם כן המזירתו לבסוף שנתקיים התנאי וזו הו גט מעשה שגא ליה: ספר אחד אמר רבנא ויא שנים ושלישה ספרים. אע"ג דלקמן (דף כא:) דרשי רבנן ספר לפסירת דברים מכל מקום דרשי נמי הן דרשא דכהא וז"ל היכי מכשירין בפ"י בתרא (לקמן דף עו:) שירי מקלמט הגט וכמנן דקף השני הוה לן למיפסל בשני דפין משום ספר אחד אמר רבנא ולא שנים ושלשה ספרים כדאמרין בפ"י דקטועה (דף י"ח.) כגנה בשני דפין פסולה ספר אחד אמר רבנא כו' ואור"י דשני דפין דקטועה איירי בשני תמימות ולקמן איירי בקלף אחד בשני עמודים:

תוספות ר"ד

תיר' הוה זה גיטך והנייר שלי אינה מגורשת פי' דכיון שהנייר שלו לא יתן לה כלום ונמצא אמות פירות באור ע"מ שתהורי לי את הכתב מגורשת פי' והיא תהורי לי את הנייר כפי' קיים תנאו והנייר נהנה דמנה ע"מ להחזיר שמה מהנה: בעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בטובה שהיא שלה וזו כתוב עליה והוה היא יוצאה מתחת ידו מהו והוה רוצה לינשא להאשה ולגרושה כגט הכתוב עלי' והתורה אורה וכתב ונתן על הבעל מיטל לכתוב ולחזק ובעי שהיא תהורי או כל חפץ הכתוב עליו הגט שלו פי' אמרין אקניו אקנייה ניהליה או דלמא אשה לא ידעה לאקניו פי' לא ידעה לאקניו ובר שאלן כגט להת מתנתו כההוה שעתיד לחזור לה ולא כגמרה ואקניו' ליה אלא בעין שאלה נתנה לו והוא פסול דבעי ליתן בידה שהיא חופץ של בעל וליכא חיש אף הוא העיד על כפר קטן שהיה כירושלים והיה שם זקן אחד והיה מלוה לכל בני כפר וכתב ככתב ידו ואחרים חותמים וכן מעשה לפני חכמים הרשדור ואמאי בא בעי ספר מקנה וליכא פי' בעי שיהיה יקנה לו קרקעיתו ויעבד לו כספרי יוספא לו למלוה הספר כתוב וליכא אלא לאו משום דההוא זקן הוה מקנה להו' ויהיב להו' מקנה והם הכי נמי האשה ודילמא זקן שאני דיעבד לאקניו אבל אשה לא:

הא בעינא וליכתב כדנינוי וזב ולא כדנינוי וזב דבולט ולא כדנינוי וזב דבולט בעא מיניה רבא מרב נחמן כתב לה גט על טם של זב ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו אמר ליה בתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה איתביה התקבלי גיטך והשאר לכתובתך נתקבלה גיטה והשאר לכתובתה טעמא דאיכא שאר הא ליכא שאר לא הוא הדין אע"ג דליכא שאר והא קמ"ל דאע"ג דאיכא שאר יא אמר לה אין אי לא לא מאי טעמא אוריא דמגילתא הוא ת"ר דהרי זה גיטך והנייר שלי אינה מגורשת על מנת שתהורי לי את הנייר הרי זו מגורשת בעי רב פפא ב' בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה מאי תיקן ותיפוק ליה דספר אחד אמר רבנא ולא שנים ושלשה ספרים לא צריכא דמעורה יבעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בעבר שהוה שלו ונתן כתוב על ידו והרי הוא יוצא מתחת ידה מהו מי אמרין אקניו אקניי לה או דלמא הוא מנפשיה עייל אמר רבא ותיפוק ליה דכתב שיכול להודיף הוא ולרבא קשיא מתניתין על היר של עבד בשלמא מתני' לרבא לא קשיא בעדי מסירה ורבי אלעזר היא אלא רמי בר חמא קשיא לרמי בר חמא נמי לרבי קשיא ובכתובת קעקע השתא דאחית לרבי מתניתין (לרבא) נמי לא תיקשי בבכתובת קעקע מאי הוי עליה תא שמע דאמר ריש לקיש הגורדות אין להן חוקה בעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בטבלא שהיא שלה וזב כתוב עליה והרי היא יוצאה מתחת ידו מהו מי אמרין אקניו אקנייה ליה או דלמא (אשה) לא ידעה לאקניו אמר אביי ת"ש אף הוא העיד על והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר וכתב בכתב ידו ואחרים חותמים וכן מעשה לפני חכמים והרשדורו ואמאי הא בעינא ספר מקנה וליכא אלא לאו משום דאמרין אקניו אקנייה להו' אמר רבא ומאי קושיא דילמא זקן

הא בעינא וליכתב כדנינוי וזב ולא כדנינוי וזב דבולט ולא כדנינוי וזב דבולט בעא מיניה רבא מרב נחמן כתב לה גט על טם של זב ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו אמר ליה בתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה איתביה התקבלי גיטך והשאר לכתובתך נתקבלה גיטה והשאר לכתובתה טעמא דאיכא שאר הא ליכא שאר לא הוא הדין אע"ג דליכא שאר והא קמ"ל דאע"ג דאיכא שאר יא אמר לה אין אי לא לא מאי טעמא אוריא דמגילתא הוא ת"ר דהרי זה גיטך והנייר שלי אינה מגורשת על מנת שתהורי לי את הנייר הרי זו מגורשת בעי רב פפא ב' בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה מאי תיקן ותיפוק ליה דספר אחד אמר רבנא ולא שנים ושלשה ספרים לא צריכא דמעורה יבעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בעבר שהוה שלו ונתן כתוב על ידו והרי הוא יוצא מתחת ידה מהו מי אמרין אקניו אקניי לה או דלמא הוא מנפשיה עייל אמר רבא ותיפוק ליה דכתב שיכול להודיף הוא ולרבא קשיא מתניתין על היר של עבד בשלמא מתני' לרבא לא קשיא בעדי מסירה ורבי אלעזר היא אלא רמי בר חמא קשיא לרמי בר חמא נמי לרבי קשיא ובכתובת קעקע השתא דאחית לרבי מתניתין (לרבא) נמי לא תיקשי בבכתובת קעקע מאי הוי עליה תא שמע דאמר ריש לקיש הגורדות אין להן חוקה בעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בטבלא שהיא שלה וזב כתוב עליה והרי היא יוצאה מתחת ידו מהו מי אמרין אקניו אקנייה ליה או דלמא (אשה) לא ידעה לאקניו אמר אביי ת"ש אף הוא העיד על והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר וכתב בכתב ידו ואחרים חותמים וכן מעשה לפני חכמים והרשדורו ואמאי הא בעינא ספר מקנה וליכא אלא לאו משום דאמרין אקניו אקנייה להו' אמר רבא ומאי קושיא דילמא זקן

הא בעינא וליכתב כדנינוי וזב ולא כדנינוי וזב דבולט ולא כדנינוי וזב דבולט בעא מיניה רבא מרב נחמן כתב לה גט על טם של זב ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו אמר ליה בתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה איתביה התקבלי גיטך והשאר לכתובתך נתקבלה גיטה והשאר לכתובתה טעמא דאיכא שאר הא ליכא שאר לא הוא הדין אע"ג דליכא שאר והא קמ"ל דאע"ג דאיכא שאר יא אמר לה אין אי לא לא מאי טעמא אוריא דמגילתא הוא ת"ר דהרי זה גיטך והנייר שלי אינה מגורשת על מנת שתהורי לי את הנייר הרי זו מגורשת בעי רב פפא ב' בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה מאי תיקן ותיפוק ליה דספר אחד אמר רבנא ולא שנים ושלשה ספרים לא צריכא דמעורה יבעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בעבר שהוה שלו ונתן כתוב על ידו והרי הוא יוצא מתחת ידה מהו מי אמרין אקניו אקניי לה או דלמא הוא מנפשיה עייל אמר רבא ותיפוק ליה דכתב שיכול להודיף הוא ולרבא קשיא מתניתין על היר של עבד בשלמא מתני' לרבא לא קשיא בעדי מסירה ורבי אלעזר היא אלא רמי בר חמא קשיא לרמי בר חמא נמי לרבי קשיא ובכתובת קעקע השתא דאחית לרבי מתניתין (לרבא) נמי לא תיקשי בבכתובת קעקע מאי הוי עליה תא שמע דאמר ריש לקיש הגורדות אין להן חוקה בעי רמי בר חמא הוה מוחזקת בטבלא שהיא שלה וזב כתוב עליה והרי היא יוצאה מתחת ידו מהו מי אמרין אקניו אקנייה ליה או דלמא (אשה) לא ידעה לאקניו אמר אביי ת"ש אף הוא העיד על והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר וכתב בכתב ידו ואחרים חותמים וכן מעשה לפני חכמים והרשדורו ואמאי הא בעינא ספר מקנה וליכא אלא לאו משום דאמרין אקניו אקנייה להו' אמר רבא ומאי קושיא דילמא זקן

תורה אור השלם

1. וישעיהו את צ"ן נוד הקדש וזב טהור וכתבו עליו כתובת פתוחו חותם קדש לוי' שמה טל' 2. כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא יצא ממנו ובעיניו כי לא בה עדות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בקדש ושלחה מביתו: דברים כד א 3. ואקח את ספר המקדש את החתום והמקדש והחוקק ואת הגדלו: ירמיהו לב יא

גיליון הש"ס

גם' בין שיטה לשיטה פי' לקמן דף כא ע"ב שם ד"ה יא ז:

מוסף רש"י

והנייר שלי. לא יהיב לה ולא מדי' והמתא אטר ומנן כדה וישעיהו על הגדרות. כההוה דקף על סם (במדרג' לז) נדרות לזן (במדרג' טז) נדרות לזן וכל דבר המהלך בדרסים ובשוקים ורש"י: ב"ב 17. אין להן חוקה. אין המתקין כסס יכול למנן לקוחין טו' כדו. שמה מהלך והכסות כפינו לפי שזרין להלך בשבות (כתובות טז) וב"ב י"ז ונכ"ס שם.

אלה

תורה אור השלם

1. וישעיהו את צ"ן נוד הקדש וזב טהור וכתבו עליו כתובת פתוחו חותם קדש לוי' שמה טל' 2. כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא יצא ממנו ובעיניו כי לא בה עדות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בקדש ושלחה מביתו: דברים כד א 3. ואקח את ספר המקדש את החתום והמקדש והחוקק ואת הגדלו: ירמיהו לב יא

גיליון הש"ס

גם' בין שיטה לשיטה פי' לקמן דף כא ע"ב שם ד"ה יא ז:

מוסף רש"י

והנייר שלי. לא יהיב לה ולא מדי' והמתא אטר ומנן כדה וישעיהו על הגדרות. כההוה דקף על סם (במדרג' לז) נדרות לזן (במדרג' טז) נדרות לזן וכל דבר המהלך בדרסים ובשוקים ורש"י: ב"ב 17. אין להן חוקה. אין המתקין כסס יכול למנן לקוחין טו' כדו. שמה מהלך והכסות כפינו לפי שזרין להלך בשבות (כתובות טז) וב"ב י"ז ונכ"ס שם.

אלה